

ТМ	Г. XXXIV	Бр. 4	Стр. 1443-1443	Ниш	октобар - децембар	2010.
----	----------	-------	----------------	-----	--------------------	-------

ХВАЛА ЗА ИСПРАВКУ

Захваљујем професору Владимиру Илићу на читању текста „Однос квалитативне и квантитативне методе истраживања школских уџбеника“ („Теме“, год. 34 /2010/, бр. 2) и примедби коју је послао редакцији „Теме“.

Неком читаоцу ће бити од користи.

Аутори чланка не тврде да је Војин Милић сматрао да је анализа садржаја „битно квалитативни поступак“. На страни 449 на два места се наводе његови ставови у прилог квантитативне методологије. Тачно је да Војин Милић под анализом садржаја подразумева начин квантитативног сређивања података о различитим облицима друштвеног симболичког општења. Али у делу области примене анализе садржаја он указује на истраживачке проблеме у области културе, политичке пропаганде, проучавање школских уџбеника, проучавању језика, стила и значења. Отуда, његова тврдња о социолошкој користи од квантитативно-семантичких испитивања. Добијени податак о различитим облицима друштвеног и културног комуницирања ништа не говори ако се не повеже са семантичком анализом, а то је вид квалитативне методологије. Милићев нагласак на добијању објективних и прецизних података о облицима друштвене комуникације не одбацује семантичку и квалитативну анализу већ је подразумева.

Што се тиче Клауса Кrippendorffa, примедба погађа несматраност приликом куцања и штампања текста.

Зоран Аврамовић,
Институт за педагошка истраживања у Београду